

kultura

Jedan od najboljih svjetskih orguljaša,
Vincent Dubois, 19. siječnja gostuje u
ciklusu 'Lisinski subotom'.

KOMEMORACIJA ZA KNJIŽEVNIKA I AKADEMIKA JAKŠU FIAMENGA U PALAČI MILESI

Dječak koji je cijelog života ostao pjesnik

→ Kažu da su sva djeca pjesnici, ali samo rijetki to ostanu čitavog života. Jakša je bio jedan od njih, a njegova karoca i dalje gre i vuče sa sobom dragocjeni teret slika i uspomena, ustvrdio je Božanić

U krcatoj velikoj dvorani palače Milesi, sjedištu splitskog Zavoda HAZU, održana je komemoracija za književnika i akademika Jakšu Fiamenga, koji je prošle subote pokopan u svojoj rodnoj Komiži.

O pjesnikovu životu govorili su akademik Davorin Rudolf, voditelj Zavoda, književnik i sveučilišni profesor dr. Joško Božanić te Siniša Vuković, predsjednik splitskog ogranka Društva hrvatskih književnika.

Fiamengove stihove govorio je prvak drame splitskog HNK Trpinj Jurkić, a njegove uglazbljene pjesme izvela je klapa "Neverinke".

- Jakša Fiamengo držao je da ona pjesma "Karoca" srž svega što je napisao, pa je tako naslovio i knjigu svojih uglazbljenih stihova, kazao je Davorin Rudolf

i doda:

- Bio je on pjesnik mora i pjesnik ljubavi. Njegove pak sjajne klapske pjesme bile su razgovor s precima i baštinom. U kratkom vremenu izgubili smo i Olivera Dragojevića i njega, a ja zamišljam kako u nekom Jakšinu Parnasu sjede toliki sjajni pisci, glumci, glazbenici i pjevači koji su nas napustili. Današnje vrijeme i današnja glazba su drukčiji - nitko ih neće dostići ni ponoviti. A nakon Jakše, u Akademiji je ostao samo još jedan pjesnik Mediterana, Luko Paljetak - kazao je Rudolf.

Pjesma - konačni smisao

Joško Božanić govorio je u ime Književnog kruga Split, ali i u ime Komiže i Komižana. Ustvrdio je da je Fiamengo pjevao kao što je i disao, bio je rođeni pjesnik koji poput cvrčka slavi sunce i svjetlost, pravi hrvatski Orfej.

- Moć pjesme je u tome što je ona konačni smisao i jedini je izraz koji nije pragmatičan. U ljudskom je govoru puno muzike, ali samo je pjesnik može prepo-

znati, a stvaranje pjesme je igra. Kažu i to da su sva djeca pjesnici, ali samo rijetki to ostanu čitavog života. Jakša je bio jedan od njih, a njegova karoca i dalje gre i vuče sa sobom dragocjeni teretslika i uspomena - ustvrdio je Božanić.

Prisjetio se zajedničkih gimnazijalnih dana u Splitu, kada su dijelili istu sobu i raspravljali o poeziji - a Fiamengo je već tada, umladim danima, bio izgraden pjesnik - ali i zadnjeg susreta.

- Donio sam mu kao božićni dar moju novu knjigu komiških poslovica, ali rekao je da više ne može čitati ni pisati. Moja je dijagnoza da je to bio uzrok njegove smrti. Često smo kroz život zajedno nastupali na pjesničkim okupljanjima i Jakša je najčešće i najradije čitao svoju pjesmu "Oteto iz tmine". Ono što se neće vratiti u tminu je sjaj njegovih riječi - zaključio je Božanić.

- Otišao je i zadnji istinski dalmatinski pjesnički bard, prepoznat i od struke i od publike. Pjevajući njegove pjesme, kroz buduće vrijeme ljudi će još ot-

Na komemoraciji je nastupila i ženska klapa 'Neverin'

krivati da nisu narodne nego da im je autor Jakša Fiamengo - kazao je pak Siniša Vuković. Ovom je prilikom najavio i ponovno izdavanje prve Jakšine zbirke poezije, koju je izdao 1966. godine zajedno s Momčilom Popadićem, a pomoć će pružiti i Županija.

Vuković je uz to kazao da je svaku novu Jakšinu zbirku otvarao kao školjku, znajući da će mu iz nje zamirisati more i da će unjоj pronaći biser. Podsjetio je uz to i na široj javnosti manje poznate pjesnikove stihove, napisane na njegovoj rodnoj komiškoj cokavici. Takvih pjesama nema mnogo, u svakom slučaju pre malo ih je da je pjesničku zbirku ali su itekako vrijedne i šira se javnost s njima mora upoznati, zaključio je Vuković. Prisjetio se uz to i dugogodišnjeg prijateljstva s pjesnikom, druženja, putovanja, pjesničkih večeri, ali i Fiamengove dobre te izuzetnog smisla za humor, koji je nerijetko bio zubat i bodljikav.

Komemoracija u HAZU, unatoč žalosnom povodu, ponešto je nalikovala i svečanosti, slavljenju pjesnikova života i stvaralaštva. Uz poštovatelje Fiamengova djela i njegovu obitelj okupila je političare, akademike, novinare, književnike, glazbenike, glumce i mnoge druge s kojima je surađivao i prijateljevao desetljećima. Premda na ovakvim skupovima aplauzi nisu uobičajeni, okupljeni su i govornicima i izvođačima pljeskalici i taj aplauz bio je više nego prikladan, prava počast jednom plodnom umjetničkom životu koji je ostavio trag u svakome od nas i ostavljat će ga i budućim generacijama.●